

עמ"ת 56972/11/16 - מדינת ישראל נגד בלאל אסעיפאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 56972-11-16 מדינת ישראל נ' אסעיפאן (עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
עוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	בלאל אסעיפאן (עציר)

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה בתיק מ"ת 41720-11-16 מיום 23.11.16, בגדרה הורה על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים, בדמות ערבות עצמית וערבות צד ג' של אזרחי ישראל בסכום של 15,000 ₪ והפקדה במזומן של 8,000 ₪.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**") וכן החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.11.16, בשעה 22:13 או בסמוך לכך, שהה המשיב- תושב האזור, בכפר קאסם, מבלי שהיה לו היתר או אישור לכך. בנוסף, המשיב החזיק בסכין בכיס מכנסיו וזאת מחוץ לתחום מגוריו ומבלי שהצליח להראות כי החזיקה למטרה כשרה.
4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה העוררת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ובית המשפט קמא דן בבקשה והורה על שחרור המשיב בתנאים מגבילים כנזכר, נוכח התרשמותו מהעדר מסוכנות הנשקפת ממנו. בית המשפט קמא נימק את החלטתו בכך שהמסוכנות המיוחסת למשיב לא הוכחה, לא בפועל ולא בהתאם לגילו הצעיר של המשיב ולעובדת היותו נעדר עבר פלילי.

טענות הצדדים

5. העוררת סבורה כי יש להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. לשיטתה, יש לעצור את המשיב עד לתום ההליכים. העוררת סבורה כי תנאי השחרור שנקבעו בעניינו של המשיב, אינם מבטיחים את איון עילות המעצר

המתמקדות במסוכנותו לבטחון הציבור ובחשש להימלטותו מאימת הדין. הודגשו דברי ההסבר לחוק הכניסה לישראל, לפיהם, קיימת תופעה מוגברת של כניסה ושהייה של זרים לישראל, שלא כדין. לתופעה זו השלכות שליליות רבות כגון השלכות חברתיות, כלכליות ובטחוניות. העוררת סבורה כי לנוכח המצב הבטחוני השורר כיום, קיים מימד נוסף של מסוכנות לעבירת הכניסה לישראל שלא כדין.

העוררת הוסיפה וטענה, כי המסוכנות המיוחסת למשיב, נלמדת גם מנסיבות מעצרו. העוררת הפנתה לדו"ח הפעולה, ממנו עולה, לטענתה, כי המשיב נמצא כשהוא לבוש שחורים, המשטרה ניסתה לעצרו אך הוא נאבק בניסיון להתנגד או לחמוק ממעצרו. במהלך המאבק, הבחין השוטר כי מגופו של המשיב מבצבץ חפץ שלאחר מכן התברר כסכין. העוררת הדגישה כי אין המדובר בסכין תמימה המשמשת לפעולות יומיומיות, כי אם בסכין "קומנדו" כהגדרתה, בעלת להב קופץ. עוד הדגישה העוררת, כי הסבריו של העורר להימצאות הסכין בכליו, אינה מתיישבת עם נסיבות מעצרו ואין בה כדי להניח את הדעת.

העוררת הפנתה לדין החל וטענה כי יש להתייחס לעניינו של המשיב כמקרה בו הכניסה לישראל שלא כדין לא נעשתה לצרכי פרנסה גרידא וכי לעבירת הכניסה נלוותה עבירה אחרת העלולה לסכן את בטחון הציבור בישראל.

6. המשיב, מנגד, טען כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. לשיטתו, יש לייחס לנסיבות המעשה את המשקל הנכון, משמע מדובר בשוהה בלתי חוקי שנכנס לישראל לצרכי פרנסתו ולשם כך הגיע לכפר קאסם. המשיב לא מצא מקום ללון, נאלץ להסתובב ברחובות ואז מצא סכין שאותה שם בכיסו, למקרה שיצטרך להשתמש בה אם ירצה לאכול או לחתוך משהו. הסנגור הוסיף והדגיש, כי לא כל אדם ממוצא ערבי שמחזיק סכין הוא "פצצה מתקתקת" ואין לייחס למשיב מסוכנות שכזו. הסנגור הוסיף וטען, כי המשיב הוא אדם צעיר ללא עבר פלילי, אשר ניסה לברוח מהמשטרה משום שפחד. הודגש כי המשיב יכל לזרוק את הסכין אם היה מעוניין להסתירה, אלא שלא עשה כן משום שלא התכוון לפגוע בבטחון אזרחי המדינה מלכתחילה. ב"כ המשיב הוסיף וטען, כי הערבויות והתנאים כפי שהושתו על ידי בית המשפט קמא מהווים מענה מפחית מסוכנות ברמה הנדרשת ואף יהיה ניתן להוסיף ולעבות אותם במידת הצורך.

שני הצדדים הפנו לאסמכתאות בתימוכין בטענותיהם.

דין והכרעה

7. לאחר שעייתי בנימוקי הערר ובהחלטת בית המשפט קמא ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי והתרשמתי ממכלול נסיבות העניין - שוכנעתי כי יש לקבל את הערר בחלקו. התרשמתי כי נסיבות המעשה המיוחסות לעורר מקימות חזקת מסוכנות שלא ניתנת לאיון בנקל ולכן יש להורות על מעצרו עד להחלטה אחרת.

8. המשיב נכנס לישראל שלא כדין ונתפס כשהוא משוטט בבגדים כהים בשעת לילה מאוחרת ובכיסו סכין. הוצג לפניי צילום הסכין, מדובר בסכין בעלת להב קופץ באורך של כ- 9 ס"מ ואורך כולל של 20 ס"מ. מבלי לקבע מסמרות, אין המדובר בסכין מסוג שאדם נוהג ליטול בכליו לצורך שימוש מותר כשהוא יוצא מביתו. יתרה מכך, הסברו של המשיב לפיו מצא את הסכין, אינו מתיישב עם נסיבות מעצרו, עם העובדה כי נאבק בשוטרים שניסו לעצרו ולא הונח כל הסבר ראוי אשר לצורך בהחזקתה, אפילו אם אכן נמצאה על ידו - כפי שטען.

9. אכן, למשיב אין עבר פלילי וגילו צעיר. עם זאת, סבורני כי השילוב של שוהה בלתי חוקי שמצוי בתחומי מדינת

ישראל כאשר סכין בעלת אופי בלתי תמים בכליו, מקים מסוכנות שאינה ניתנת לאיון בנקל.

10. בבש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (4.11.13), נקבע כי בעבירות על חוק הכניסה לישראל, ישנו חשש מובנה להתחמקות מהליכי משפט על דרך של הישארות בתחומי הרשות, לאמור:

"אישום נגד תושב האזור בגין שהיה בלתי חוקית בישראל מקים חשש להתחמקות מהליכי משפט על דרך של הישארות הנאשם בשטחי הרשות הפלשתינית, בהם אין פועלות רשויות האכיפה של ישראל (וראו גם: בש"פ 7136/04 פיאלה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.8.04)). אמנם, לא אחת מתקיימת במקרים אלה עילת מעצר נוספת, מבין העילות המנויות בחוק המעצרים, לרוב כאשר מתווספות על עבירת השהיה הבלתי חוקית עבירות אחרות. ויחד עם זאת, דומה כי הקושי העיקרי נוגע למקרים בהם עילת המעצר המרכזית הינה חשש הימלטות מן הדין".

בית המשפט הוסיף וקבע, כי שיקול מרכזי בבחינת האפשרות לשחרר ממעצר שוהה בלתי חוקי, נוגע לעבירות המיוחסות לו, לאמור:

"מהם השיקולים העיקריים שראוי שינחו את בית המשפט הנדרש להכריע האם לשחרר נאשם לחלופת מעצר באזור? שיקול מרכזי נוגע לעבירות המיוחסות לנאשם - האם מיוחסת לו אך עבירה בגין עצם הכניסה לישראל שלא כדין, או שמא מיוחסות לו גם עבירות נלוות. אין דומה מי שביצע עבירה של שהיה בלתי חוקית לבדה, למי שביצע לכאורה, בנוסף לשהייה הבלתי חוקית בישראל, גם עבירות אחרות... אציין כי במקרים בהם מדובר בעבירות חמורות, ובפרט נוכח הסמיכות הגיאוגרפית בין ישראל לאזור, קמה ממילא לרוב גם עילת המסוכנות, אם משמעות שחרורו של הנאשם לאזור היא כי הוא יוכל לשוב ולנסות להיכנס לישראל לשם ביצוע עבירות דומות נוספות.

...ככל שמדובר במי שביצע עבירות חמורות יותר לצד הכניסה שלא כדין לישראל; ככל שמדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד; וככל שמדובר במי ששוחרר בעבר בערובה, לא התייצב למשפטו ובהמשך נעצר שוב בגין שהיה בלתי חוקית בישראל, בין אם לצד עבירות נוספות, בין אם כעבירה עצמאית - יקשה להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור." (ר' שם).

11. לאור המקובץ, שוכנעתי כי יש לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת, שתתקבל לאחר שיוגש תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו. אין בעצם הזמנת התסקיר כדי לקבע את שיקול דעתו של בית המשפט קמא או לפתח ציפיות בלב המשיב ובמיוחד כך, לנוכח המסוכנות הנשקפת מנסיבות העבירות המיוחסות לו. עם זאת, סבורני כי ראוי שכל הנתונים הנדרשים יעמדו מלפני בית המשפט קמא, טרם מתן החלטה מסכמת בעניינו של המשיב.

12. בית המשפט קמא יקבע מועד דיון מלפניו, שיתקיים בחסות תסקיר.

לידיעת שירות המבחן.

ניתנה היום, 29 בנובמבר 2016, במעמד הצדדים.

ארז יקואל, שופט